

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/778**z dnia 2 lutego 2016 r.**

uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do okoliczności i warunków, w jakich zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* może zostać częściowo lub całkowicie odroczone, oraz w zakresie kryteriów służących określeniu działań, usług i operacji w odniesieniu do funkcji krytycznych oraz określeniu linii biznesowych wraz z powiązаныmi usługami w odniesieniu do głównych linii biznesowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 2 i art. 104 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Odroczenie zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post*, o którym mowa w art. 104 dyrektywy 2014/59/UE, powinno zostać przyznane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na wniosek instytucji w celu ułatwienia dokonania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceny, czy instytucja ta spełnia warunki odroczenia określone w art. 104 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE. Dana instytucja powinna dostarczyć wszelkie informacje, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna za niezbędne w celu dokonania takiej oceny. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien uwzględnić wszelkie informacje dostępne właściwym organom krajowym, aby uniknąć jakiegokolwiek powielania wymogów dotyczących powiadamiania.
- (2) Oceniając wpływ zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na wypłacalność i płynność instytucji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien dokonać analizy wpływu przedmiotowej zapłaty na pozycję kapitałową i poziom płynności instytucji. W przedmiotowej analizie należy uwzględnić w bilansie instytucji stratę równą kwocie przypadającej do zapłaty w momencie, gdy staje się ona wymagalna, oraz opracować prognozę współczynników kapitałowych instytucji po tej stracie dla odpowiednich ram czasowych. Ponadto należy w niej również uwzględnić wpływy środków pieniężnych równe kwocie przypadającej do zapłaty w momencie, gdy staje się ona wymagalna, oraz dokonać oceny ryzyka płynności.
- (3) Zgodnie z wymogiem określonym w planach naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucje i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być w stanie określić i zapewnić ciągłość funkcji krytycznych instytucji lub grup.
- (4) Ciągłość funkcji krytycznych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją stanowi jeden z głównych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych na celu zabezpieczenie stabilności finansowej i gospodarki realnej, a zatem odgrywa kluczową rolę w procesie planowania naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Funkcje krytyczne mogą obejmować przyjmowanie depozytów, usługi udzielania pożyczek i kredytów, usługi płatnicze, rozliczeniowe, powiernicze i usługi rozrachunku, działania związane z finansowaniem na rynkach międzybankowych oraz działania na rynkach kapitałowych i w ramach inwestycji kapitałowych.
- (5) Funkcje krytyczne instytucji lub grupy przedstawia się w jej planie naprawy. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien dokonać oceny planu naprawy, który powinien tworzyć podstawę dla planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien przeprowadzić własną ocenę funkcji krytycznych podczas ustalania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz powinien wskazać, w jaki sposób można prawnie i gospodarczo oddzielić funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości instytucji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

- (6) Oceniając możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wziąć pod uwagę, czy wybrana strategia zapewnia ciągłość funkcji krytycznych oraz czy prawo do rozwiązania problemu przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do usunięcia tychże przeszkód wiąże się z funkcjami krytycznymi. Podobnie w scenariuszu przewidującym umorzenie lub konwersję długu zobowiązania mogą podlegać wyłączeniu z zakresu umorzenia lub konwersji długu, jeżeli wyłączenie to jest absolutnie niezbędne i proporcjonalne do osiągnięcia ciągłości funkcji krytycznych. Funkcje krytyczne mają również znaczenie dla funkcjonowania instrumentu instytucji pomostowej, ponieważ instytucja pomostowa powinna podtrzymywać funkcje krytyczne.
- (7) Funkcje krytyczne należy określić w dwuetapowej procedurze: po pierwsze, instytucje dokonują samooceny podczas ustanawiania swoich planów naprawy. Po drugie, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują krytycznego przeglądu planów naprawy indywidualnych instytucji, aby zapewnić zgodność i spójność podejść stosowanych przez banki. Ponieważ organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji czerpią korzyści z kompleksowego oglądu sytuacji wskazującego, które funkcje są niezbędne do utrzymania stabilności finansowej postrzeganej w ujęciu całościowym, powinny one podjąć ostateczną decyzję dotyczącą określenia funkcji krytycznych do celów związanych z planowaniem oraz przeprowadzeniem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (8) Usługami mającymi krytyczne znaczenie powinny być podstawowe operacje, działania i usługi wykonywane dla jednej jednostki gospodarczej lub jednego podmiotu prawnego (usługi dedykowane) lub dla ich większej liczby (usługi dzielone) w ramach grupy, które są potrzebne do zagwarantowania jednej funkcji krytycznej lub większej ich liczby. Usługi mające krytyczne znaczenie może wykonywać jeden podmiot lub większa liczba podmiotów (jako oddzielny podmiot prawny lub jako jednostka wewnętrzna) w ramach grupy (usługa wewnętrzna) lub ich wykonanie może zostać zlecone zewnętrznemu dostawcy (usługa zewnętrzna). Usługę należy uznać za mającą krytyczne znaczenie, jeżeli jej zaburzenie może stanowić poważną przeszkodę dla wykonywania funkcji krytycznych lub może całkowicie uniemożliwić ich wykonanie, jako że są one nieodłącznie powiązane z funkcjami krytycznymi, które instytucja wykonuje na rzecz osób trzecich. Ich określenie następuje w wyniku określenia funkcji krytycznych.
- (9) Instytucje i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również określić usługi mające krytyczne znaczenie w planach naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W zakresie, w jakim usługi mające krytyczne znaczenie są zlecane osobom trzecim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość ograniczenia swojej oceny w zakresie niezbędnym do sprawdzenia, czy instytucja wdrożyła odpowiedni plan ciągłości działania.
- (10) Określenie usługi jako mającej krytyczne znaczenie powinno umożliwić instytucjom zapewnienie ciągłej dostępności takich usług poprzez świadczenie ich za pośrednictwem podmiotów lub jednostek, które pozostaną odporne w przypadku upadłości, lub poprzez wprowadzenie odpowiednich uzgodnień, w przypadku usług świadczonych przez dostawcę zewnętrznego.
- (11) Podstawowa różnica między funkcją krytyczną a główną linią biznesową polega na wpływie odpowiednich działań. O ile funkcje krytyczne należy oceniać z perspektywy ich znaczenia dla funkcjonowania gospodarki realnej i rynków finansowych, a zatem dla stabilności finansowej postrzeganej w ujęciu całościowym, o tyle główne linie biznesowe należy oceniać na podstawie ich znaczenia dla samej instytucji, np. stopnia, w jakim przyczyniają się one do generowania przychodów i zysków instytucji.
- (12) W zakresie, w jakim plan naprawy powinien zawierać szczegółowy opis procesów mających na celu określenie wartości i zbywalności głównych linii biznesowych, operacji i aktywów instytucji, również plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zawierać schemat operacji krytycznych i głównych linii biznesowych oraz wskazanie, w jaki sposób można prawnie i gospodarczo oddzielić funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości instytucji. W restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ciągłość funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych może uzasadniać wyłączenie pewnych zobowiązań ze stosowania narzędzia umorzenia lub konwersji długu, a także może uzasadniać jego przeniesienie na instytucję pomostową.
- (13) Chociaż główne linie biznesowe często wiąże się z tym, jak bardzo przyczyniają się one do generowania wyników finansowych instytucji, w ramach tego podejścia nie można uwzględniać całkowicie wszystkich linii biznesowych, ponieważ instytucja może świadczyć usługę, która nie jest opłacalna w sposób bezpośredni (lub która może wręcz generować straty), jednak generuje istotną wartość koncesji, a w związku z tym jest ważna dla działalności gospodarczej postrzeganej w ujęciu całościowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy określające:

- a) okoliczności i warunki, w jakich zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* może zostać częściowo lub całkowicie odroczone na podstawie art. 104 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE;
- b) kryteria służące określeniu działań, usług i operacji, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 35 dyrektywy 2014/59/UE;
- c) kryteria służące określeniu linii biznesowych wraz z powiązаныmi usługami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 36 dyrektywy 2014/59/UE.

Przepisy te są stosowane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 3 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „okres odroczenia” oznacza okres nieprzekraczający sześciu miesięcy;
- 2) „funkcja” oznacza zorganizowany zestaw działań, usług lub operacji, które instytucja lub grupa świadczy na rzecz osób trzecich bez względu na organizację wewnętrzną instytucji;
- 3) „linia biznesowa” oznacza zorganizowany zestaw działań, procesów lub operacji, które instytucja lub grupa opracowuje dla osób trzecich, aby osiągnąć cele organizacji.

ROZDZIAŁ II

ODROCZENIE SKŁADEK *EX POST*

Artykuł 3

Odroczenie nadzwyczajnych składek *ex post*

1. Odroczenia zapłaty składek *ex post*, o którym mowa w art. 104 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, może udzielić organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na wniosek instytucji. Instytucja ta dostarcza wszelkich informacji uznanych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za niezbędne dla dokonania oceny wpływu zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na sytuację finansową tej instytucji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia wszelkie informacje dostępne właściwym organom krajowym w celu ustalenia, czy instytucja ta spełnia warunki odroczenia, o których mowa w ust. 3.

2. Określając, czy dana instytucja spełnia warunki odroczenia, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia wpływ, jaki zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* miałaby na wypłacalność i poziom płynności tej instytucji. W przypadku gdy instytucja ta jest częścią grupy, ocena obejmuje również wpływ wypłacalności i płynności całej grupy.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może odroczyć zapłatę nadzwyczajnych składek *ex post*, jeżeli uzna, że zapłata będzie skutkować jakąkolwiek z następujących sytuacji:
- prawdopodobnym naruszeniem, w ciągu kolejnych sześciu miesięcy, minimalnych wymogów instytucji w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾;
  - prawdopodobnym naruszeniem, w ciągu kolejnych sześciu miesięcy, minimalnego wymogu instytucji dotyczącego pokrycia wpływów netto określonego w art. 412 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i sprecyzowanego w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61 ⁽²⁾;
  - prawdopodobnym naruszeniem, w ciągu kolejnych sześciu miesięcy, szczególnego wymogu instytucji w zakresie płynności określonego w art. 105 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽³⁾.
4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ogranicza okres odroczenia w stopniu, w jakim jest to niezbędne w celu uniknięcia zagrożeń dla sytuacji finansowej tej instytucji lub jej grupy. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji regularnie monitoruje, czy warunki odroczenia, o których mowa w ust. 3, mają nadal zastosowanie w okresie odroczenia.
5. Na wniosek tej instytucji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może odnowić okres odroczenia, jeżeli ustali, że warunki odroczenia, o których mowa w ust. 3, mają nadal zastosowanie. Odnowienie to nie może przekroczyć sześciu miesięcy.

Artykuł 4

Ocena wpływu odroczenia na wypłacalność

- Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia wpływ zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na poziom kapitału regulacyjnego instytucji. Ocena ta zawiera analizę wpływu, jaki zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* miałyby na przestrzeganie przez instytucję minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- Do celów tej oceny kwota składek *ex post* jest odliczana od pozycji funduszy własnych instytucji.
- Analiza, o której mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej okres do następnego sprawozdawczego dnia przepływów gotówkowych w odniesieniu do wymogu w zakresie funduszy własnych określonego w art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014 ⁽⁴⁾.

Artykuł 5

Ocena wpływu odroczenia na płynność

- Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia wpływ zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na poziom płynności instytucji. Ocena ta zawiera analizę wpływu, jaki zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* miałyby na zdolność instytucji do spełnienia wymogu pokrycia wpływów netto określonego w art. 412 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i sprecyzowanego w art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1).

2. Do celów analizy, o której mowa w ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dolicza wpływ płynności równy w 100 % kwocie przypadającej do zapłaty w momencie, gdy zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* staje się wymagalna, do wyniku obliczeń wpływu płynności netto przeprowadzonych w sposób przedstawiony w art. 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61.
3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia również wpływ takiego wpływu ustalonego zgodnie z ust. 2 na szczególne wymogi w zakresie płynności określone w art. 105 dyrektywy 2013/36/UE.
4. Analiza, o której mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej okres do następnego sprawozdawczego dnia przepływów gotówkowych w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto określonego w art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.

ROZDZIAŁ III

KRYTERIA ZWIĄZANE Z OKREŚLENIEM FUNKCJI KRYTYCZNYCH I GŁÓWNYCH LINII BIZNESOWYCH

Artykuł 6

Kryteria związane z określeniem funkcji krytycznych

1. Funkcję uznaje się za krytyczną, jeżeli spełnia oba z następujących kryteriów:
  - a) funkcja ta jest pełniona przez instytucję na rzecz osób trzecich niepowiązanych z instytucją ani grupą; oraz
  - b) nagłe zaburzenie pełnienia tej funkcji prawdopodobnie wywarłoby istotny negatywny wpływ na osoby trzecie, zapoczątkowałoby efekt domina lub podważyłoby ogólne zaufanie uczestników rynku z powodu znaczenia systemowego tej funkcji dla osób trzecich oraz znaczenia systemowego danej instytucji lub grupy w pełnieniu tej funkcji.
2. Oceniając istotny negatywny wpływ na osoby trzecie, znaczenie systemowe danej funkcji dla osób trzecich i znaczenie systemowe instytucji lub grupy pełniących daną funkcję, instytucja lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia wielkość instytucji lub grupy, ich udział w rynku, wzajemne powiązania zewnętrzne i wewnętrzne, złożoność oraz działalność transgraniczną.

Kryteria oceny wpływu wywieranego na osoby trzecie zawierają co najmniej następujące elementy:

- a) charakter i zasięg działalności, doprecyzowanie czy chodzi o zasięg globalny, krajowy czy regionalny, wielkość i liczbę transakcji, liczbę klientów i kontrahentów, liczbę klientów, dla których instytucja jest jedynym lub głównym partnerem bankowym;
  - b) znaczenie instytucji na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym lub europejskim, w stosownych przypadkach, dla danego rynku. Znaczenie instytucji można ocenić na podstawie jej udziału w rynku, wzajemnych powiązań, złożoności oraz działalności transgranicznej;
  - c) charakter klientów i zainteresowanych stron, na których lub na które funkcja ma wpływ, jak np. (ale nie jedynie) klienci detaliczni, klienci korporacyjni, klienci międzybankowi, centralne izby rozliczeniowe i podmioty publiczne;
  - d) ewentualny wpływ zaburzenia pełnienia danej funkcji na rynki, infrastruktury, klientów oraz usługi publiczne. W szczególności ocena może obejmować wpływ na płynność odpowiednich rynków, wpływ i stopień zaburzenia w odniesieniu do działalności klientów oraz krótkoterminowe potrzeby związane z płynnością, odczuwalność przez kontrahentów, klientów i społeczeństwo, zdolność klientów do reakcji i szybkość tej reakcji, znaczenie dla funkcjonowania innych rynków, wpływ na płynność, operacje i strukturę innego rynku, wpływ na innych kontrahentów związanych z głównymi klientami oraz wzajemne powiązania funkcji z innymi usługami.
3. Funkcję, która jest niezbędna dla funkcjonowania realnej gospodarki i rynków finansowych, uznaje się za podlegającą substytucji, jeżeli można ją zastąpić w akceptowalny sposób w rozsądnych ramach czasowych, unikając przy tym problemów systemowych dla realnej gospodarki i rynków finansowych.

Oceniając substytucyjność funkcji, uwzględnia się następujące kryteria:

- a) strukturę rynku tej funkcji i dostępność dostawców funkcji zastępczych;
- b) zdolność innych dostawców pod względem wydajności, wymogi pełnienia funkcji i ewentualne bariery uniemożliwiające wejście na rynek lub ekspansję;
- c) środek zachęty dla innych dostawców do podjęcia tych działań;
- d) czas wymagany do zmiany dostawcy przez użytkowników usługi na nowego dostawcę usług i koszty związane z tą zmianą, czas wymagany do przejścia funkcji przez innych konkurentów oraz kwestia, czy czas ten jest wystarczający, aby zapobiec znacznemu zaburzeniu w zależności od rodzaju usługi.

4. Usługę uznaje się za mającą krytyczne znaczenie, jeżeli zaburzenie jej świadczenia może stanowić poważną przeszkodę w pełnieniu jednej funkcji krytycznej lub większej ich liczby, lub może całkowicie uniemożliwić ich pełnienie. Usługi nie uznaje się za mającą krytyczne znaczenie, jeżeli inny dostawca może ją wyświadczyć w rozsądnych ramach czasowych w porównywalnym stopniu, jeżeli chodzi o przedmiot, jakość i koszt danej usługi.

5. Zaburzenie funkcji lub usług polega na tym, że funkcje i usługi nie są już świadczone w porównywalnym stopniu, w porównywalnych warunkach i przy zachowaniu porównywalnej jakości, chyba że zmiana w świadczeniu danej funkcji lub usługi odbywa się w uporządkowany sposób.

Artykuł 7

Kryteria związane z określeniem głównych linii biznesowych

1. Linie biznesowe wraz z powiązаныmi usługami stanowiące dla instytucji lub grupy, w której skład wchodzi instytucja, istotne źródła przychodów, zysku lub wartości koncesji, uznaje się za główne linie biznesowe.

2. Główne linie biznesowe określa się na podstawie organizacji wewnętrznej instytucji, jej strategii korporacyjnej i stopnia, w jakim te główne linie biznesowe przyczyniają się do wyników finansowych instytucji. Wskaźniki głównych linii biznesowych obejmują m.in. następujące czynniki:

- a) przychody wygenerowane przez główną linię biznesową jako odsetek ogólnych przychodów;
- b) zysk wygenerowany przez główną linię biznesową jako odsetek ogólnego zysku;
- c) zwrot z kapitału lub aktywów;
- d) sumę aktywów, przychodów i zysku;
- e) bazę klientów, geograficzny obszar działalności, synergie w kontekście marki i synergie operacyjne przedsiębiorstwa z innymi przedsiębiorstwami w ramach grupy;
- f) wpływ zaprzestania działalności w ramach głównej linii biznesowej na koszty i zyski, jeżeli stanowi ona źródło finansowania lub płynności;
- g) perspektywy rozwoju głównej linii biznesowej;
- h) atrakcyjność przedsiębiorstwa dla konkurentów pod kątem ewentualnego nabycia;
- i) potencjał rynku i wartość koncesji.

W określaniu głównej linii biznesowej można uwzględnić przyszłe oczekiwane przychody, perspektywy wzrostu i wartość koncesji, jeżeli poparto je wiarygodnymi, udowodnionymi prognozami zawierającymi założenia, na których je oparto.

3. Podstawą głównych linii biznesowych mogą być działania, które same w sobie nie generują bezpośredniego zysku dla instytucji, jednak stanowią wsparcie głównych linii biznesowych instytucji, przyczyniając się tym samym do zysków instytucji w sposób pośredni.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
